

Vážení bratři, sestry, přátelé a příznivci našeho společenství.

Uplynul rok, kdy jsme se sešli k tomu, abychom rekapitulovali svou činnost ku prospěchu jiným. Ač jsme společenstvím malým, myslím si, že jsme udělali mnohé a také ne vším se chlubili. Ono to chlubení se nám je vlastně cizí, protože nechtěli-li bychom učinit to, co jsme učinili, nikdy by k onomu činu nedošlo. Ale i malá věc je ve spojitosti s jinou větší a má svou váhu. Je důležitější, než sami myslíme.

Dva roky covidového období byly velkým zlem, ale ohlédněte se zpět, co jsme učinili a dokázali. Nezastavilo nás to, ba právě naopak postrčilo vpřed. Ono se vždy musí ku zlu přistoupit s razantností a nebojácností, ukázat, že se nebojíme a v dobré víře, kterou všichni máme vrozenou činit dobro. Srdce nemáme všité do našeho znaku pro krásu, ale proto, že jej máme ve svém nitru a cítíme jeho tlukot, dbáme toho, co nám říká a ukazuje. Bílá barva, jež nás halí neznačí nic jiného než čistotu našich myšlenek, vůli člověka nehledícího sám na sebe. Kříž barvy krve je dán Bohem těm, jež věří slovům člověka, co pro lidské bytosti sám zhynul před více než tisíci lety.

Bratři a sestry vážím si Vás pro to, že jste a jsem hrdý na to, že jste mne vzali mezi sebe. Vždyť jakékoli společenství spojuje vždy jen ty, kteří mají stejné myšlenky. Rok. Co je vlastně rok? Kalendářně pouze doba oběhu Země kolem Slunce, pouhých 365 dní. To není mnoho. Vlastně v mohutnosti vesmíru skoro nic. Nicotné zrnko prachu. A řekněme si sami, učinili jsme něco, aby bylo větší?

Ano! Vždyť jsme pouze lidské bytosti, které většinu svého žití musí věnovat vlastnímu přežití. Ošklivá slova? Ne, nejsou. Musíme především prací získat prostředky k zabezpečení sama sebe, věnovat se dětem, rodinám, mnozí i vnoučatům, rodičům. Stále budujeme především své vlastní životní podmínky a nechceme, aby byly malé a strádali jsme spolu s těmi, které milujeme. A přitom dáváte maximum ze svého jiným a potřebným.

Máte čest, co už se málokdy vidí, máte lásku, jež se už nenesí, máte vlastenectví, které mizí.

Jsem pyšný na to, že jsem slibem stvrdil vstup mezi Křižovníky s červeným srdcem - Cyriaky.

Čekáte nejspíš na to, co nás nejvíce zajímá, a tím jsou naše finanční prostředky. Na transparentním účtu Komerční banky je u našeho řádu k dataci sedmnáctého listopadu zůstatek xxxxxx. Za celý rok jsem nevybral z tohoto účtu žádnou finanční částku. Z prostého důvodu, že nechci dělat chyby svého předchůdce a ze slibu, že o financích rozhodují po dohodě všichni bratři a sestry.

Především jsou tam však uloženy peníze darované našemu řádu na odvoz sochy svatého Jana Nepomuckého z lokality „Světice“, což je studánka chráněná barokní výklenkovou kaplí z roku 1707 na levém břehu řeky Labe, směrem od Brandýsa nad Labem k obci Martinov. Socha je ranným dílem Matiaše Bernarda Brauna, a hrozí jí na odloučeném místě nejenom další poškození, ale především zcizení. Místo samé bylo poutním místem s kazatelnou pro kněží, a to až do doby těsně po druhé světové válce. V devatenáctém století ovšem značně navštěvované a studánku samotnou navštívil již císař Rudolf II. O odvezení originálu a o jeho nahrazení kopií v podobě výdusku se snažím již druhým rokem, ale bezvýsledně. Socha je majetkem města a veškerá jednání brzy utichla z jednoho prostého důvodu. Tím jsou finance. Nejdříve bylo vše brzděno pandemií a dnes krizí a válkou na Ukrajině. My sami máme nejenom od našich členů a příznivců vybráno xxxxxx Kč. Jsou to účtové položky označené symbolem „Nepomuk“. Ale ne každý takto odeslal svůj dar a myslím si, že i jiné, obdobné částky byly poslány právě na opravu sochy. Mým odhadem by se mohlo jednat o xxxxxx Kč celkově. Odvoz byl slíben zdarma městskou firmou a čekalo se na vyjádření památkáře. Mezi tím vypukla pandemie, pak se na sochu pozapomnělo, a nakonec odešel ze své funkce památkář. Restaurátor slíbil očistu sochy též bez finančních nároků a odlitek sochy samé z umělého pískovce přislíbili dokonce dva zhotovitelé z regionu města, čímž by odpadla starost o složitou dopravu. I tyto snahy ale utichly a s novou funkcí zvoleného starosty města Brandýsa nad Labem a Staré Boleslavi, který je praktikující katolík se o vše v následujícím roce pokusím opětovně a s větší razantností. Bohužel cena odlitku spočítaná před rokem v částce 50 000 Kč se zdvojnásobila.

Na transparentním účtu našeho řádu u České spořitelny – Péče o válečné hroby je k měsíci listopadu 2022 zůstatek xxxxxx Kč. Dne 10.června byla vybrána částka 3 000 Kč na zhotovení banneru a kasičky na milodary pro sestry karmelitky z Drast. Cena byla symbolická vzhledem k pracím na návrzích grafika a truhláře, kteří si vzali peníze jen na materiál. Dne 29. dubna 2022 byla též vybrána částka 14 500 Kč na pomník v Košťálově a pan Vlasák z MNO přispěl na obnovovaný hrob německých civilistů zahynulých do roku 1946 v Brandýse nad Labem částkou 1000 Kč.

Z nejnovějších aktivit je můj návrh na MNO k vojenskému vyznamenání našeho řádového člena, br. PhDr. Petra Majera, jehož celoroční snaha o vyzdvižení zapomenutých vlastenců je naprosto unikátní. Návrh byl podán dne 17. 11. 2022 Ing. Vetrákoví.

Pietní akt 11. 11. 2022 na brandýském hřbitově, kdy bylo financováno z vlastních zdrojů br. Petra Ence 73 věnců a věnečků a stejný počet svící, se bohužel shromáždilo pouze šest občanů města. Vynaložena byla částka 3 210 Kč.

Bohužel jsem se nemohl účastnit Slavnostního shromáždění ke Dni válečných veteránů v Praze, který je dílem br. Ing. Wericha Petráška. Ten den jsem ve stejném čase přednášel o sedmileté válce.

Národní svatováclavská pouť se též musela obejít bez naší přítomnosti, ale poprvé jsme na ni byli písemně zváni pražskou diecézí (spíše na raut, než na pouť). V tomto čase jsem byl vážně ji nemocen.

Nesmím opomenout další dílo našeho br. Wericha, kterým byla organizace pietního aktu letcům RAF v pražské Ruzyni. Přes nepřízeň počasí se sešlo neočekávaně mnoho lidí, což je dobrým znamením, že se na naše padlé a nezvěstné nezapomíná.

Br. Petr Hruška se ale zasloužil o největší z našich letošních počinů a patří mu dík za obnovený památník v Košťálově. Mnohaletá snaha došla svého cíle a další leta bude hlásat kdo je jejím strůjcem. Děkuji.

A vlastně tímto slovíčkem děkuji všem. Nebylo toho málo, co se udělalo za 365 dní. Za ten rok, co uplynul jako voda v řece.

Vzpomeňme na ta díla nejmenovaná, snad se nám zdála malá, ale výsledek je velký.

- Květiny u pomníku Masaryka k jeho narozeninám, zapomněli i Sokolové, Baráčníci, školy...
- Pouť smíření, Navalis a na dvě desítky dalších akcí.
- Pozvání na investuru prestižního rytířského řádu Ferdinandus Orden 1561 v pražské katedrále sv. Víta.
- Almanachy Matice slezské a Legionářské marše.
- Pietní akty na bojištích v Kolíně a v Hradci Králové, kde jsme udivili mnohé mohutným květinovým darem padlým od naší sponzorky, která chce zůstat v utajení, protože květiny za poloviční cenu by chtěli i jiní.
- Nezapomnělo se s vizí Muzea české státnosti, které navrhl Mons. Duka a na jehož realizaci před nedávnem získala katolická církev nemalé finanční prostředky. Přispěli jme bystou sv. Václava a poutními suvenýrovými předměty z konce 19. stol. a též i ze začátku 20. stol.
- Položil jsem letos poprvé věnec na centrálním pohřebišti v Chebu.

Díky br. Sionovi jsme získali přístup do Potravinové banky a bylo rozvozeno 2 tuny potravin potřebným.

Br. Sion též daroval částku 25 000 Kč, která zatím nebyla vyčerpána a br. Daněk svůj dar směřoval osobně sestrám vincentkám. Ty už ale bohužel v charitním domě ve Staré Boleslavi nepůsobí, a tak bych navrhl jim za darovanou částku koupit dárek k Vánocům. Samozřejmě tím myslím potraviny, které si sobě nekoupí.

Promiňte mi, že ke každé snaze a činnosti neuvádím již jména, jména Vás, kterých si tolik vážím.

Snažíme se všichni, všichni bez rozdílu. Dáváme a pomáháme. Přispívali jme tam i tuhle a nehleděli na sebe. Snad jsme pomohli i nemocniční kapli ve Vsetíně, přispěli na dostavbu kláštera, přispěli na ústavy a jiné instituce. Je toho mnoho a mne mrzí, že zůstáváte nad svými činy v pozadí a anonymitě.

Bohužel i já bych dokázal více, ale nemoc mi vzala sluch a tím nastala starost i o sebe. I já mám strach a bojím se. Bojím se, že nedokážu udělat vše, co jsem si předsevzal. Věk to není, ale síla mi mizí týden po týdnu kamsi do zatracena. Letos jsem nepostavil jediný kříž, a tak musím vrátit dar 30 000 Kč na stavbu Božích muk a dostanu ji opět, až se má síla obnoví.

Také včerejší bolestivý úraz zastavil mou činnost v letošním roce nejspíš definitivně. S okousanýma rukama toho moc neuděláte.

Brandýs n/L -Stará Boleslav dne 19. 11. 2022

Br. Petr z Brandýsa
Generální převor CCy